

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 11 septembrie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht Bonn - Germania) – Antonio Romano, Lidia Romano/DSL Bank – instituție a DB Privat- und Firmenkundenbank AG, fostă DSL Bank – unitate operațională a Deutsche Postbank AG

(Cauza C-143/18) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 2002/65/CE – Contract de credit pentru consumatori încheiat la distanță – Drept de retragere – Exercițarea dreptului de retragere după executarea integrală a contractului la cererea expresă a consumatorului – Comunicarea către consumator a informațiilor referitoare la dreptul de retragere)

(2019/C 383/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Bonn

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Antonio Romano, Lidia Romano

Pârâtă: DSL Bank – instituție a DB Privat- und Firmenkundenbank AG, fostă DSL Bank – unitate operațională a Deutsche Postbank AG

Dispozitivul

- 1) Articolul 6 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum și de modificare a Directivei 90/619/CEE a Consiliului și a Directivelor 97/7/CE și 98/27/CE coroborat cu articolul 1 alineatul (1) din aceasta și în lumina considerentului (13) al acestei directive trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale, astfel cum este interpretată de jurisprudența națională, care, în ceea ce privește un contract având ca obiect un serviciu financiar încheiat la distanță între un profesionist și un consumator, nu exclude dreptul de retragere al acestui consumator în cazul în care contractul respectiv a fost executat integral de ambele părți la cererea expresă a consumatorului înainte ca acesta din urmă să își exercite dreptul de retragere. Este de competența instanței de trimitere să ia în considerare ansamblul dreptului intern și să efectueze aplicarea metodelor de interpretare recunoscute de acesta pentru a ajunge la o soluție conformă cu această dispoziție, modificând, dacă este cazul, o jurisprudență națională consacrată dacă aceasta se întemeiază pe o interpretare a dreptului național incompatibilă cu dispoziția menționată.
- 2) Articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2002/65 coroborat cu articolul 3 alineatul (1) punctul 3 litera (a) și cu articolul 6 alineatul (2) litera (c) din această directivă trebuie interpretat în sensul că obligația unui profesionist care încheie la distanță cu un consumator un contract având ca obiect un serviciu financiar de a comunica în mod clar și inteligibil unui consumator mediu, normal informat, suficient de atent și de avizat, în conformitate cu cerințele dreptului Uniunii, înainte ca acest consumator să fie obligat de un contract la distanță sau de o ofertă, informarea privind existența dreptului de retragere nu este încălcată atunci când profesionistul respectiv îl informează pe acest consumator că dreptul de retragere nu se aplică contractului executat integral de ambele părți la cererea expresă a consumatorului înainte ca acesta din urmă să își exercite dreptul de retragere, chiar dacă această informare nu corespunde reglementării naționale, astfel cum este interpretată de jurisprudența națională, care prevede că, într-un astfel de caz, dreptul de retragere se aplică.

⁽¹⁾ JO C 182, 28.5.2018.